

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 035460 16 Кжж
Бања Лука, 15.11.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као председника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог В.Р., због кривичног угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца из Добоја, изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 85 0 К 035460 16 Кжж од 19.8.2016. године, након одржане сједнице трећестепеног вијећа, којој су присуствовали замјеник главног републичког јавног тужиоца Свјетлана Брковић, оптужени и његов бранилац, адвокат И.П.-О. из Д., донио је дана 15.11.2016. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба окружног јавног тужиоца из Добоја, укида пресуда Окружног суда у Добоју број 85 0 К 035460 16 Кжж од 19.8.2016. године, те предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Добоју број 85 0 К 03546 16 Кжж од 19.8.2016. године, која је донесена након одржаног претреса пред тим судом, преиначена је првостепена осуђујућа пресуда Основног суда у Добоју број 85 0 К 03546 15 К од 28.01.2016. године, и оптужени В.Р., на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ослобођен је од оптужбе због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). На основу члана 100 став 1. ЗКП РС, оптужени је ослобођен обавезе накнаде трошкова кривичног поступка, а на основу члана 108. став 4. истог Закона, оштећени Ј. и С.С., са имовинскоправним захтјевом су упућени на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац из Добоја, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се уважи жалба, другостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

У писмено поднесеном одговору на жалбу, бранилац оптуженог, адвокат И. П.-О. из Д., је предложила да се жалба тужиоца одбије, као неоснована, и другостепена пресуда потврди.

У сједници трећестепеног вијећа, замјеник главног републичког јавног тужиоца, је изложила жалбу окружног јавног тужиоца из Добоја, остајући код разлога садржаних у образложењу те жалбе, као и приједлога да се побијана пресуда укине, коригујући исти у дијелу да се предмет врати другостепеном суду на поновно суђење. Бранилац оптуженог је изложила одговор на жалбу, остајући код датих разлога и приједлога, које је оптужени, у цјелости подржао.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Анализирајући исказе свједока, А.Л., М.К. и Н.С., у побијаној пресуди се изводи закључак (страна 5. пасус 2.) да ни један од тих свједока, а ради се о бициклистима који су се кретали у колони иза оштећеног М.С., се нису безусловно изјаснили да су, критичне прилике, бицикл оштећеног и њихови бицикли, имали адекватну свјетлосну сигнализацију, а да „помињање“ батеријске лампе код свједока Л. није потврђено при увиђају, као ни црвено одбијајуће свјетло, које је наводно имао у руци оштећени.

Искази ових свједока се, у погледу освјетљења наведених бицикала, као одлучне чињенице, те оне која се односи на тврдњу да је, у моменту саобраћајне незгоде оптужени обављао радњу претицања другог возила и био на десној страни гледано из правца кретања бицикла, у побијаној пресуди се оцјењују као међусобно сагласни, те сагласни материјалним доказима, пронађеним на лицу мјеста приликом увиђаја. То је била и основа за оцјену вјеродостојности њихових исказа у односу на исказ свједока С.Г., којем побијана пресуда није поклонила вјеру у тврдњи да је оптужени завршио радњу претицања његовог возила, прије контакта са бициклом којим је управљао оштећени, те да је имао временске и просторне могућности да се врати на своју, десну коловозну траку.

Изнесени закључак побијане пресуде, у супротности је са садржајем исказа наведених свједока, како у дијелу који се односи на освјетљење бицикла којим је управљао оштећени, критичне прилике, тако и на освјетљење остала три бицикла. Наиме, свједок А.Л., потврђује да је имао батеријску лампу причвршћену изолир траком на гуверналу, а опис оваквог освјетљења, па и у дијелу боје изолир траке, потврђује свједок М.К. Појашњавају и да је оштећени М.С. имао освјетљење на свом бициклу, али се у том опису учача несагласност њихових исказа. Тако свједок К. тврди да је, на бициклу оштећеног било освјетљење у виду „рефлектујућег“ свјетла, док свједок Л., описује као свјетло „са задњег дијела бицикла“ које је држао у руци, што опет није у сагласности са описом из истраге, када је то освјетљење дефинисао као мању „рефлектујућу батерију“ која је давала трепћућу црвену свјетлост, коју су љекари нашли у његовој руци. Другачију врсту

свјетлосне сигнализације на бициклима описује свједок Н.С. и потврђује да је видио да оштећени у руци има „батерију“, те да му је А.Л., који је са оштећеним отишао у болницу, рекао да је у руци оштећеног била батерија, коју су нашли доктори у болници.

Закључак о сагласности исказа наведених свједока, међусобно и у вези са материјалним доказима, како се то наводи у побијаној пресуди, доведен је у сумњу и дијелом исказа свједока А.Л. за тврдњу, у истрази и на главном претресу 01.9.2014. године (са процентом сигурности од 100 %), у погледу марке путничког моторног возила („Мерцедес“), које је, у предметној саобраћајној ситуацији, оптужени претицао, а што је у супротности са материјалним доказима и записником о увиђају, обзиром да се ради о возилу марке „Поло“, којим је управљао С.Г.

Надаље, у оцјени вјеродостојности исказа свједока С.Г., у побијаној пресуди се наводи да је мијењао свој исказ и давао контрадикторне изјаве, у односу на раздаљину од завршене радње претицања и мјеста контакта са бициклом (у истрази 400 до 500 метара а на главном претресу 500 до 600-700 метара), те да се његов исказ не може прихватити када се стави у контекст материјалних показатеља, односно кроки скице лица мјеста са увиђаја (документација уништена у поплави), обзиром да тврди да га је возило оптуженог претекло „на раскрсници“ скретања за мјесто П., које је од мјеста контакта са бициклом на 109 метара.

Наведени аргументи за закључак побијане пресуде, супротни су садржају исказа свједока С.Г. са записника ЦЈБ Д. број 09-01/2-2301-32/12 од 11.7.2012. године. У том исказу свједок Г. јасно одређује мјесто радње претицања, као радњу коју је оптужени предузео „доласком у близину пута, односно скретања у лијево за П.“ а не „на раскрсници“, како се то наводи у побијаној пресуди (и обрачуном долази до наведених 109 метара), а што представља чињеницу од одлучног значаја у оцјени вјеродостојности исказа овог свједока, у цјелини.

Цијенећи наведено, основано се жалбом оспорава ваљаност разлога датих у побијаној пресуди за оцјену вјеродостојности противријечних исказа свједока, па тиме и правилност чињеничне основе побијане пресуде. Наиме, та оцјена, у конкретној саобраћајној ситуацији, захтјева критичку и свеобухватну анализу, посебно имајући у виду налаз и мишљење вјештака саобраћајне струке Д.Р., по којем је правилност закључка о узроку предметне саобраћајне незгоде, искључиво условљена правилним рјешењем овог питања.

Ради изнесеног, а примјеном члана 329. став 1. тачка б) у вези са чланом 333. став 2. ЗКП РС, ваљало је жалбу тужиоца уважити, побијану пресуду укинути и предмет вратити истом суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, тај суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, те цијенити и остале жалбене приговоре којима се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде, а затим донијети закониту и правилну одлуку.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић